

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“

(Židom 13.8)

OBEŽNÍK

Január 1985

Milovaní v Kristu, zdravím vás všetkých v drahom mene Pána Ježiša. Rok 1984 prišiel a odišiel. Žiadna príležitosť, ktorú sme premárnili, sa už nikdy nevráti. Spoločne by sme mali čeliť realite a byť pripravení na záverečný boj. Predtým, ako Pán vezme Svoj ľud domov, musia byť zvíťazené veľké víťazstvá. Nie sme na prechádzke, ale na bojiisku.

V Efezským 6, od verša 10 píše Pavol: *„Ostatne, moji bratia, mocnejte v Pánovi a v sile Jeho vlády. Oblečte si celú zbraň Božiu, aby ste mohli obstáť proti taktike a úskočnosti diablovej. Lebo nie je nám zápasiť s krvou a s telom, ale s kniežatstvami, mocnosťami, so svetovládami temnosti tohoto veku, s duchovnými mocami zlosti v ponebeských oblastiach.“*

Toto miesto Písma je známe pre každého jedného z nás, ale kto si ho kedy skutočne uvedomil ako realitu? Mali by sme Boha úprimne prosiť o pomoc, aby sme mohli poraziť nepriateľa a bojovať dobrý boj viery a až kým dosiahneme víťazstvo. Sme veľmi vďační za to, že nám bolo zjavené Božie Slovo a tiež za všetky tajomstvá, ktoré boli oznámené skrze prorockú službu. Ale pre túto poslednú bitku potrebujeme celú výzbroj Božiu. Nemôžeme víťaziť skrze vzájomné diskusie o určitých učeniach a výkladoch – satan sa nám smeje, pretože márnime náš čas. Musíme sa zjednotiť s Kristom a spolu stáť proti satanovi a jeho zbraniam.

Len ak si uvedomíme, že bojujeme s porazeným nepriateľom, budeme mať tú Biblickú vieru a uplatníme si nám Bohom dané práva. V Kolosenským 2:13 – 15 čítame dostačujúci výrok: *„I vás, ktorí ste boli mŕtvi v hriechoch a v neobrezanosti svojho tela, spolu oživil s Ním darujúc vám z milosti všetky hriechy, vymažúc písmo, napísané proti nám, záležajúce v rôznych nariadeniach, ktoré bolo proti nám, a vzal ho z prostredku pribijúc ho na kríž a odzbrojac kniežatstvá a vrchnosti vystavil ich verejne na obdiv víťazosláviac nad nimi v Ňom.“*

Toto sa stalo, keď za nás Spasiteľ zomrel. Zahŕňa to úplné oslobodenie a spasenie. Už predtým, ako sme sa narodili, sme boli v Božej

mysli a večnom pláne – v skutku sme boli v Kristu a zomreli s Ním, boli sme pochovaní a povstali sme s Ním. Žiadne dieťa Božie nemusí pochybovať o večne platnom diele Vykúpenia. Skutočný hriech je nevera; ona vedie k neposlušnosti a prejaví sa prestúpením. V takom prípade dotyčná osoba zomrie v tomto hriechu. Veriť jednoducho znamená prijať a uchopiť Božiu milosť a ospravedlnenie.

Podľa Efezským 1:3 sme boli požehnaní všetkým duchovným požehnaním v podnebeských oblastiach v Kristu Ježišovi, našom Pánovi, vediac, že sme boli v Ňom vyvolení pred založením sveta, preduložení podľa Jeho vlastnej vôle. Na kríži Golgoty boli všetky požiadavky, ktoré od nás vyžadovalo Božie Slovo a zákon, dostatočne vyplatené. Nikdy viac nemôže byť vznesené obvinenie proti vyvoleným Božím (Rm 8:33). Každé obvinenie, ktoré satan prednáša, je podvrh. Písmo odsúdenia napísané proti nám kvôli všetkým nariadeniam, ktoré sme nemohli splniť, bolo roztrhané a pribité na kríž. Skrže neposlušnosť Adama sme boli oddelení od Boha, ale skrže dokonalú poslušnosť a naplnenie každej požiadavky v Ježiši Kristu, našom Pánovi sme boli zmierení s Bohom.

Mali by sme si uvedomiť, že všetka moc nepriateľa bola na kríži Golgoty zbavená zbraní a vykúpeným bola daná plná výzbroj Božia, aby bojovali s porazenými mocnosťami nepriateľa. Je to veľmi zvláštne, ale nepriateľské mocnosti ešte nie sú na ich konečnom mieste určenia. Sú stále v nebeských oblastiach a odtiaľ ovplyvňujú, kohokoľvek môžu. Ak by prišli z pekla, tak by nemohli rozprávať tak nábožne a zbožne, ako to činia. Ale pretože sú v podnebeských oblastiach, tak poznajú veľmi dobre veci, týkajúce sa Kráľovstva Božieho.

Brat Branham kázal na tému *»Najväčší boj kedy bojovaný«*. Vplyv nepriateľa začína v našich mysliach a potom pokračuje, využívajúc nás skrže naše skutky. Eva počúvala hada, ktorý vzal Slovo Božie, ale prezentoval ho zmeneným spôsobom. Tak sa dejú všetky zvody až do dnešného dňa. Falošné učenie vždy pochádza zo správneho, pretože musí mať biblický základ. Inak by veriaci do pasce nepadli. Tak iste, ako že Vykupiteľ použil originálne Božie Slovo, aby porazil nepriateľa, ktorý zneužíval a nesprávne zaraďoval originálne Slovo, tak isto my, ako Boží ľud, premôžeme len skrže Krv Baránka a ak učiníme Slovo našim svedectvom (Zj 12:11). Nepriateľovi je jedno kto sme my, ale Božie originálne Slovo bude musieť rešpektovať a bude sa mu-

siet pred ním skloniť. Preto naša Bohom daná autorita nestojí na domienkach, ale prichádza len skrze oprávnené použitie svätého Božieho Slova.

Je nám všetkým známe, že službou nášho Pána Ježiša Krista bolo už od počiatku vyhánanie démonov, uzdravovanie chorých a oslobodzovanie poviazaných. Keď povolal dvanástich a sedemdesiatich, dal im rovnakú autoritu vyháňať démonov a uzdravovať chorých. Napokon to zdôraznil i v Jeho veľkom poverení. Ak chceme pokračovať v službe Pána a apoštolov, musíme sa porovnať so znovunapravenou apoštol-skou službou nášho milovaného brata Branhama. On neprišiel len so slovami a učeniami, ale Kráľovstvo Božie bolo vskutku zjavené v moci Svätého Ducha.

Predtým ako môžeme vidieť opakovanie takej služby, musí naj-prv prísť poznanie, že takúto službu potrebujeme. Potom prídeme do stavu zúfalstva prosiac Boha, aby z nás sňal potupu a presadil nás do rovnakého stavu, v akom bola Cirkev na počiatku. Zaslúbenia Božie zostávajú pravdou až do samého konca. Ako biblická Cirkev musíme kráčať v biblických stopách. Potrebujeme nový začiatok, nie skrze nové učenie alebo spôsob, nie skrze nový výklad, ale skrze starodávne ustanovené biblické služby. Musíme sa oslobodiť od ilúzií, ktoré nemajú nič spoločné s dokázanou realitou. Ani jedno zo všetkých nebiblických tvrdení sa nikdy nestane biblickým. Ak niečo nie je správne, tak je to jednoducho chybné, ak to nie je od Boha, tak je to od satana. Ak skúmame naše srdcia, mali by sme byť schopní zistiť dôvody a ciele, ktoré nás motivujú.

Ak sme skrze nové narodenie obdržali Boží život, tak sme účastní Jeho Božej povahy. Ako vykúpení budeme automaticky prejavovať cnosti Vykupiteľa. Nie je to niečo, o čom hovoríme, ale niečo čo vlastníme. Keď sa nachádzame v tomto konečnom duchovnom boji, vierou musíme poznať, že Ježiš Kristus, náš Pán, bojoval tento boj v Getsemanskej záhrade a šiel priamo na kríž Golgoty, kde prevolal: „Je dokonané!“ Musíme poznať, že na kríži Golgoty nastal veľký deň plne postačujúceho zmierenia a taktiež že sme boli vzatí z kráľovstva temnoty a umiestnení do Kráľovstva Božieho. **Naša biblická viera v Ježiša Krista, nášho Pána, je sama v sebe víťazstvom, skrze ktoré premáhame všetky útoky nepriateľa.** Všimneme si, že všetky falošné učenia sú spôsobené vplyvom falošných du-

chov. Majú svoj pôvod v rozumových úvahách a biblické miesta sú zneužívané na podporu takýchto myšlienok.

Návrat Ježiša Krista

Na túto tému sa budú množiť rôzne názory už do Pánovho návratu. V Písmach nachádzame popísané udalosti, ktoré sa týkajú prvého príchodu, druhého príchodu a tretieho príchodu. Brat Branham povedal: „*Hľadte na Krista. Pri prvom príchode prišiel smrteľný, aby krvácal a zomrel. Je to tak? To je Jeho prvý príchod. Druhý príchod je Vytrhnutie. Stretneme sa s Ním v oblakoch – nesmrteľný. Jeho tretí príchod – ako stelesnený Boh. Amen! Boh Emanuel, aby vládol na zemi. To je správne, len tri.*“ (Kniha pečatí). V kázaní »*Hovorené Slovo je originálne Semeno*«, na strane 5 povedal: „*Sú tri príchody Krista, prišiel raz, aby vykúpil Svoju Nevestu, ako ďalšie príde vo Vytrhnutí, aby Svoju Nevestu vzal preč, a príde znova v tisícročnom Kráľovstve so Svojou Nevestou.*“

Nemali by sme niekoho súdiť príliš rýchlo, pretože dokonca ani učenci nerozlišovali správne zaslúbenia o Jeho prvom príchode: „*Pane, či v tomto čase obnovíš Izraelovi kráľovstvo?*“ (Sk 1:6b). Keď náš Spasiteľ hovoril o Svojom utrpení, Peter zvolal: „*Milosrdne sebe, Pane; to sa ti nikdy nestane!*“ Všetci vieme, že sa k nemu otočil a povedal: „*Idi za mnou, satane; pohoršením si mi, lebo nemyslíš na Božie veci, ale na ľudské.*“ (Mt 16:22 – 23). Toto veľmi jednoducho ukazuje, že ak hovoríme o duchovných veciach prirodzeným porozumením, sme pod vplyvom satana, tak ako bol v tej chvíli Peter. Ale Peter z toho neučinil učenie, len to raz vyslovil a vyslovením opravy to bola uzavretá vec.

Druhý príchod Krista môžeme očakávať každú chvíľu. Poznávame deň Božieho navštívenia a vidíme znamenia, ktoré na tú udalosť ukazujú. Nastávajúci návrat nášho milovaného Pána Ježiša Krista bude korunováciou pre tých, ktorí milujú Jeho príchod.

Učenie, že Kristus už prišiel, musí byť odmietnuté ako falošné a úplne nebiblické. Ani jedno zo všetkých zaslúbení týkajúcich sa tejto udalosti sa nenaplnilo. Zjavenie tajomstiev skrytých v Slove Božom nebolo druhým príchodom Krista. Vyliatie Ducha Svätého nebolo druhým príchodom Krista, ale prežitie Krista ako nadobúdajúceho prebývanie v nás. Úkaz v nadprirodzenom oblaku z 28. 2. 1963 mal veľký

význam; po ňom boli otvorené pečate, duchovný pokrm, skrytá manna bola uskladnená tak, aby mohli byť nasýtené všetky hladné duše. Ale to nebolo vzatie Jeho Nevesty, ktoré nastane pri Jeho druhom príchode.

Taktiež neexistuje miesto, kde by brat Branham spomenul, že Kristus v tom čase ustanovil novú zmluvu. Ani raz nepovedal, že zjavenie 10 je druhým príchodom. Ani raz neučil, že čas milosti skončil, že teraz sme na svadobnej hostine a nie je tiež zodpovedný za všetky učenia, ktoré sú teraz v obehu. Ešte 26. apríla 1965 v kázani *»Dokazovanie Jeho Slova«* dal brat Branham výzvu k obráteniu. Prečo by to činil, ak by čas milosti už pominul? Povedal: *„Asi nikdy k Nemu nebudete bližšie ako vtedy, keď Ho uvidíte osobne, keď príde vo Svojom viditeľnom tele z nebies.“* Až do samého konca očakával návrat Pána tak, ako všetci praví veriaci odo dní apoštolov. Ako môže niekto podporovať učenie *„Kristus prišiel v roku 1963“*, ak sám brat Branham očakával Jeho príchod ešte v roku 1965? Zo Svätých Písem a z kázaní brata Branham, ktoré sú vždy založené na Biblii, sú jasne učené okolnosti druhého príchodu Krista.

V 2. Tesalonickým 2 nás Pavol varuje týmito slovami: *„Ale vás prosíme, bratia, ohľadne príchodu nášho Pána Ježiša Krista a nášho zhromaždenia k Nemu, aby ste sa nedali hneď zvikať od umu ani sa strašiť ani duchom ani slovom...“* Ľudia sa nechajú zvikať, pretože niekto uvedie učenie užívajúc pôsobivé slová *„zjavenie“* a *„tajomstvo“*. Prehliadajú fakt, že príchod Krista je udalosť a nie učenie. Tak ako je udalosť aj zmŕtvychvstanie, premena, vzatie a svadobná hostina Baránka. V nemeckom preklade Biblie a aj v prekladoch iných svetových jazykov je v 1. Tesalonickým 4:17 a Židom 11:5 použité slovo *„vytrhnutie“*. Enoch, siedmy od Adama, bol vzatý a nebolo ho viac na zemi (1M 5:22-24). Tak to bude na konci tohoto, siedmeho, cirkevného obdobia so všetkými, v ktorých sa Bohu zaľúbilo.

Niektorí tvrdia, že vzkriesenie už nastalo, učia, že hroby, ktoré sa otvorili, sú mŕtve denominácie. Aké prevracanie Písma! V 1. Tesalonickým 4 stojí úplne jasne, že nie tí, ktorí práve žijú, vstanú z mŕtvych, ale tí, ktorí už zosnuli v Kristu, tí povstanú. Niektorí veria, že Ženích už prišiel a svadobná hostina už prebieha. Ak toto, čo teraz prežívame, je svadobná večera, so všetkým týmto zmätkom, tak by nám bolo lepšie, ak by sme na nej neboli! Niektorí zachádzajú tak da-

leko, že sa modlia používajúc slová: „*Prosím o to v mene Ježiša Krista, môjho manžela.*“

Keď to zhrnieme, uvedomíme si, že zlí duchovia narušili jasnú myseľ takýchto ľudí. Toto nemá nič spoločné s postojom k služobníkovi, ale uvidíme, že každé falošné učenie týkajúce sa druhého príchodu Krista nielen že pochádza od falošných duchov, ale priamo od ducha antikrista samotného! Učenia, ktoré zapierajú viditeľný, telesný príchod Krista sú, ako to povedal brat Branham a ako to učí Písmo, dielom ducha antikrista.

„*Po tomto znajte Ducha Božieho: každý duch, ktorý vyznáva Ježiša Krista, prišlého v tele, je z Boha; a každý duch, ktorý nevyznáva Ježiša Krista, prišlého v tele, nie je z Boha, a to je ten duch antikristov, o ktorom duchu ste počuli, že príde, a je už aj teraz na svete.*“ (1J 4:2-3)

V 2. Jánovej čítame od verša 7: „*Lebo mnohí bludári vyšli do sveta, ktorí nevyznávajú Ježiša Krista, prišlého v tele. To je ten bludár a antikrist.*“

Tieto miesta Písma sú bezpochyby »TAK HOVORÍ PÁN«. Slovo bolo učinené telom a prebývalo medzi nami (1J 1:14). Boh sa zjavil v tele (1Tm 3:16). Citované miesta Písma nehovoria o prežitíach, ktoré veriaci majú, ale o ich vyznaní. Preto tam nestojí: „Každý veriaci, ktorý **neprežije** Krista prišlého v tele...“, ale: „*Každý duch, ktorý **nevyznáva** Ježiša Krista, prišlého v tele...*“ Preto každý, kto vyznáva, že Ježiš Kristus sa už vrátil, alebo sa vráti v nejakej inej forme ako telesnej, je zvedený antikristovským duchom.

Toto sa nemení ani vtedy, ak jednoducho hovoríme o zjaveniach, prekrúcajúc Slovo a výroky brata Branhama. Výslovne je napísané, nenechajúc žiadny tieň pochybnosti, že akýkoľvek duch, ktorý nevyznáva Krista prišlého v telesnej podobe, nie je z Boha. S vďačnosťou srdca poznávame zvláštne zjavenie Slova v našom čase. Sme vďační za priamu prácu Svätého Ducha a taktiež za zhromaždenia, v ktorých je Pán prítomný tak, ako to zaslúbil, ale všetky tieto veci nie sú tou najdôležitejšou udalosťou na konci tohoto obdobia: **návratom nášho Pána!**

Citáty Písma, ktoré sme čítali, sú v dokonalej harmónii s ostatnými, ktoré sa týkajú tejto témy. Ten istý Ježiš Kristus, ktorý sa narodil do tohoto sveta a žil v ňom v tele z mäsa, trpel a zomrel, bol pochovaný a vstal tretieho dňa, ten istý Ježiš odišiel do nebies a vráti sa

rovnakým spôsobom. „Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás hore do neba, príde tak, ako ste ho videli ísť do neba.“ (Sk 1:11b)

V ev. Lukáša 24:51 čítame: „*A stalo sa v tom, keď ich žehnal, že sa bral preč od nich a vznášal sa hore do neba.*“ Narodenie Krista, život Krista, služba Krista, všetko až po Jeho odchod do nebies a Jeho návratu neboli a nie sú učenia, ale skutočnosti, udalosti, ktoré sú jasne zaslúbené v Slove a doslova naplnené.

Tí, ktorí dávajú Slovo stranou by nemali tvrdiť, že tvoria Nevestu Slova. Náš Pán nás varoval a povedal: „*Vtedy keby vám niekto povedal: 'Hľa, tu je Kristus!' alebo: 'Tu!' Neverte!*“ (Mt 24:23) Ako môžu ľudia tvrdiť, že veria Písmu alebo posolstvu hodiny a pritom počúvať kazateľa, ktorý kričí: „Kristus sa vrátil! On je tu. Sme na svadobnej hostine. Sme vytrhnutí!“ ... a podobne? Počúvajúci, pod vplyvom sebaklamu, nadšene odpovedajú: „*Áno, On je tu!*“ Kde, v púšti? V USA, Európe, Afrike alebo Ázii? Aký posmievačný nezmysel!

Ešte raz musí byť zdôraznené, že každé zaslúbenie spojené s druhým príchodom Krista sa do písma naplní. V 1. Tesalonickým 4:16 čítame: „*Lebo sám Pán ... zostúpi s neba*“ – nie učenie, nie výklad, ale ten istý Pán, ktorý odišiel do nebies, sa vráti. Vo verši 14 čítame: „*Lebo ak veríme, že Ježiš zomrel i vstal z mŕtvych, tak i Boh tých, ktorí zosnuli, skrze Ježiša privedie s Ním.*“ Kde sú, ak sa Kristus už vrátil? Všetci, ktorí zosnuli v Kristu, sa s Ním vrátia a oblečú si svoje telá vzkriesenia. Potom my, živí, budeme premenení a spolu budeme vzatí do Slávy.

V ev. Jána 14 Pán zaslúbil, že pôjde a pripraví miesto a potom sa vráti a vezme nás do príbytkov hore. V 1. Tesalonickým 3:13 píše Pavol: „*...aby upevnil vaše srdcia bezúhonné v svätosti pred naším Bohom a Otcom v čas príchodu nášho Pána Ježiša Krista so všetkými Jeho svätými.*“ Toto sa zhoduje s tým, čo sme práve čítali v kapitole 4, vo verši 14. Kde a kedy sa to stalo? Vo verši 15 Pavol píše: „*Lebo to vám hovoríme Slovom Pánovým, že my živí, ponechaní do príchodu Pánovho, istotne nepredstihneme tých, ktorí zosnuli.*“

Celá téma je veľmi jasná, ani blázon sa nemôže zmýliť, i dieťa tomu porozumie. Vo verši 17 čítame: „*...potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. a takto budeme vždycky s Pánom.*“ Všetky vysvetlenia tejto témy sú prázdne a márne, pretože sú teóriami, oddelené od reality, ku ktorej náležia. Ak kazateľ povie: „Sme vzatí v duchu, sme všetci vo

vytrhnutí.“, tak to nemá nič spoločné s doslovným naplnením Slova Božieho. Vlastne je to prekvapujúce, ako nevedomí Slova a plánu Božieho veriaci sú.

V Zjavení 19:1 – 10 je počť radosť tých, ktorí sú účastní svadobnej hostiny Baránka, a to v nebesiach, a nie v nejakej krajine alebo mieste na zemi. Vo Filipenským 3:20 čítame:

„Lebo naše občianstvo je v nebesiach, odkiaľ i Spasiteľa očakávame. Pána Ježiša Krista, ktorý premení telo nášho poníženia, aby bolo súpodobným telu Jeho Slávy podľa pôsobenia, ktorým si môže aj podriadiť všetky veci.“

V 1. Jánovej 3:2 Písmo hovorí: *„Milovaní, teraz sme deťmi Božími, a ešte sa neukázalo, čo budeme. Ale vieme, že keď sa ukáže, budeme Jemu podobní, lebo Ho budeme vidieť tak, ako je.“*

Zdôraznenie leží na skutočnostiach *„...keď sa ukáže ... budeme Ho vidieť.“* Toto sa nestane skrze učenia a predstavivosť, tie spôsobujú len zmätok. Toto bude tá najskutočnejšia realita. Amen!

V Rimanom 8:23 čítame: *„No, nie len to, ale aj sami, majú prvotinu Ducha, aj my sami vzdycháme v sebe, očakávajúc synovstvo, vykúpenie svojho tela.“* Takže opäť, nie je to učenie, nie téma na diskusiu, je to niečo, čo sa skutočne stane. Až doteraz ešte stále všetci žialia a stonajú. Len počas zhromaždení niektorí predstierajú, že stoja nad všetkým, ale mali by ste ich vidieť už malú chvíľu po skončení zhromaždenia! Niektorí dokonca rozprávajú rovnaké staré vtipy a vôbec im to nevadí.

V 1. Korintským 15 od verša 35 nachádzame celkový popis toho, čo sa stane pri druhom príchode Krista. Uvažujte o výroku: *„Lebo toto porušiteľné musí obliecť neporušiteľnosť a toto smrteľné obliecť nesmrteľnosť. a keď toto porušiteľné oblečie neporušiteľnosť, a toto smrteľné oblečie nesmrteľnosť, vtedy sa naplní Slovo, ktoré je napísané: Smrť je pohltená vo víťazstvo.“* (v. 53-54) Mnoho ďalších miest Písma by mohlo byť uvedených k tejto dôležitej téme. *„Majte na seba pozor, aby sme nestratili toho, čoho sme sa doteraz dopracovali, ale aby sme dostali plnú mzdu. Každý, kto ide ďalej a nezostáva v učení Kristovom, nemá Boha. Kto zostáva v učení Kristovom, ten má Otca i Syna.“* (2J 8-9)

Apoštol Ján nebol nezdvorný, bol plný lásky, ako všetci vieme, ale táto láska bola k pravde. Ak niekto stratil lásku k pravde, zostávajú už len mocné lži. Ján pokračuje a píše: *„Ak ide niekto k vám a nene-*

sie toho učenia, neprijímajte ho do domu ani ho nepozdravujte.“ Na základe autority týchto veršov v 2. Jánovej 7 – 11 je nám zakázané mať obecenstvo s niekým, kto nevyznáva, že Ježiš Kristus sa zjavil v tele z mäsa a že sa v rovnakom tele vráti. Je jednoduché kázať o antikristovi a neuvedomiť si, že zamaskovaný antikristovský duch pracuje na celom svete, zvädzajúc tých, ktorí opustili Pravdu.

S najväčším rešpektom sme zverejnili najvýznamnejšiu udalosť, ktorá sa stala 28. februára 1963. Taktiež sme jasne povedali, že to nebol príchod Krista, ani naplnenie Zjavenia 10. Bolo to pred otvorením pečatí a kniha bola stále zatvorená. Zjavenie 10 hovorí, že Anjel s dúhou nad Jeho hlavou príde s otvorenou knihou v Jeho ruke, takže to nevyhnutne musí byť až po otvorení siedmich pečatí, ak ešte jazyk má nejaký zmysel.

V Kolosenským 1:18 a iných miestach Písma je Pán Ježiš opísaný ako Hlava Tela. My, praví veriaci, sme mnohými údami, tvoriacimi toto jedno Telo. Ale Kristus je Hlavou. Ak hľadáte na fotografiu s oblakom, tak vidíte tvár Pána. Prečo neuznávame Jeho ako Hlavu, ktorá hovorila skrze Jeho proroka Williama Branhama? Obzvlášť po otvorení siedmich pečatí sa všetky údy Jeho Tela, ktoré tvoria Jeho Nevestu, pripravujú na stretnutie so Ženíchom. Zvyšok nebude vôbec dbať o to, čo Duch hovorí Cirkvám.

Skrze otvorenie pečatí boli vykúpení oboznámení so skrytými tajomstvami plánu Spasenia. Všetci, ktorí patria do Tela Kristovho, poznajú Jeho hlas a taktiež Ho prijímú ako Hlavu a podriadia sa Jeho vedeniu. Sú tí jediní, ktorí budú počuť a správne porozumejú zjavenému Slovu – privilegovaní stretnúť sa s veľkým Víťazom v povetrí. S vďačnými srdcami uznávame a rešpektujeme Pána a to, čo učinil, ale nikdy nezájdeme ďalej. Zastavíme tam, kde sa On zastavil a povieme to, čo On povedal. Všetci Boží synovia a dcéry budú dbať posledného posolstva a zostanú v rámci Slova Božieho.

Objasňujúci výrok

Z dôvodu všade rozširovaných rečí musí byť učinенý nasledujúci výrok: Ani ja ani nijaký iný brat sme nikdy, v zbore v Krefelde alebo v nejakom inom zbore, meste alebo krajine nekázali učenie mnohoženstva (polygamie). Na druhej strane som stretol takých, ktorí sa s úsmevom pýtajú: „*Čo si myslíš o kázaní »Manželstvo a rozvod?*““ Moja

odpoveď bola a vždy bude rovnaká: „Verím tak, ako Písmo hovorí, práve tak ako to brat Branham vyložil.“ V takých prípadoch sa stalo, že tí, čo sa takto pýtali potom prehlásili, že ja a bratia v Krefeldskom zbore učíme učenie mnohoženstva. Tak to nikdy nebolo, nie je a nikdy nebude.

Nikto nepotrebuje na túto tému kázať ďalšie kázanie. Potrebujeme len Božiu bázeň a rešpekt k Jeho Slovu. Bez toho, aby si to uvedomili, ľudia neberú žiadny ohľad na to, čo Boh vlastne zjavil, ale pokračujú v opakovaní starých, tradičných myšlienok. Čo Boh hovoril skrze Mojžiša a čo napísal Pavol, môže každý čítať v Svätom Písme. Taktiež v kázanií brata Branhama nazvanom »*Manželstvo a rozvod*« je o tejto téme dôkladne pojednávané. Nikdy som o tom nekázal ani jedno kázanie a ani tak neplánujem urobiť. Podľa vlastného výroku brata Branhama, to kázanie nebolo »TAK HOVORÍ PÁN« len na začiatku a na konci, ale od začiatku až do konca. Nemali by sme k tomu nič pridávať ani nič z toho prekrúcať, a nie je vlastne ani potrebné k tomu pridávať nejaký komentár.

Je to ten najstarší problém a vracia sa späť k Eve, ktorá bola zvedená hadom a stala sa prvou cudzoložnicou. To je dôvod, prečo sa satan tak úporne snaží zmiast a zabrániť, aby objasnenie prišlo do srdc a myslí veriacich. Ak napriek dôkladnému vyučeniu veci nie sú jasné, tak je to preto, že sa nám Pravda ešte nestala osobne známou. Ak vyznávame, že veríme tomu, čo Boh povedal, tak si nemôžeme vyberať, čo si želáme veriť a čo nie. Sme zaviazaní veriť každému Slovu.

Ako aj som všetkými onými učeniami, aj v tomto prípade nachádzame extrém. Niektorí tvrdia, že boli telesne navrátení do stavu, ktorý existoval pred prestúpením, to znamená pádom. Niektorí dokonca učia, že ženy budú rodiť svoje deti bez plaču a bolesti a deti farebnej rasy zostanú odteraz biele. Hovoria: „Kristus nás priviedol späť na počiatok pred pádom.“ Sú udávané siahodlhé vysvetlenia. Ale tí, ktorí propagujú takéto učenia alebo im veria, vedia, že je to len fantázia a nie realita.

Z Božej milosti umiestnime každé Slovo do Jeho oprávneného spojenia a ak sme pokorní a úprimní, tak porozumieme i túto zložitú tému. Z Božieho pohľadu vykúpenie nastalo, smrť a pekle boli premožené. Zároveň smrť a pekle ešte existujú. Podľa 1. Korintskej 15:54 bude smrť pohltaná vo víťazstve, keď si toto porušiteľné oblečie neporušiteľné a smrteľné si oblečie nesmrteľné.

Niektorí sú názoru, že to kázanie bolo dané len z jedného dôvodu, a to oznámiť všetkým ženám a mužom, ktorí boli rozvedení a znova vstúpili do manželstva, i niekoľko krát, že im bolo odpustené. Určite to bol najdôležitejší bod tohoto kázania. Veľká tarcha bola sňatá z tých, ktorí boli už dlho trápení svedomím a mali veľkú potrebu počuť odpoveď od Boha. Prijali od Boha priame odpustenie vyslovené v priamom poverení. Nespomínam si na nejaké iné zhromaždenie, kde boli srdcia tak dotknuté, kde tieklo viac slz a kde bolo viac radosti z odpustenia a chvála z vďačných srdc stúpala k Všemohúcemu Bohu.

Tí, ktorí čítajú toto kázanie pod modlitbou, si všimnú iné veci, ktoré sú v ňom taktiež obsiahnuté. Niektoré vyjadrenia a príklady je ťažké porozumieť. Sú dokonca niektorí, ktorí tvrdia, že brat Branham nepoužil správne biblické miesta, iní hovoria, že toto kázanie nemalo byť nikdy zverejnené. Ale ak na to hľadáme správnym spôsobom, vidíme všetko od 1. Mojžišovej až k Zjaveniu osvetlené.

Vysvetlenie tejto témy má veľký význam pre nás všetkých. Nemali by sme s vecou zachádzať, ako by sme chceli, ale posudzovať ju z pohľadu Písma. V skutočnosti sú rozdeľovaní duchovia. Nikto nemôže pokračovať v starých denominačných koľajach. Sme prinútení vziať Sväté Písmo a všetko, čo brat Branham povedal, a dostať jasnú, nespornú odpoveď od Boha. Nemôžeme pokračovať v našich vlastných úmysloch alebo vyhlásiť náš vlastný rozsudok, musíme uznať Božiu knihu Zákona. Hriech je prestúpením Božieho zákona – ničoho iného. Duch Boží nás odsúdi na základe Božieho zákona a prikázaní.

Jakub 4:12 hovorí: *„Je len jeden Zákonodarca a Sudca...“* On môže súdiť len na základe Jeho vlastnej knihy Zákona. Kristus bol položený pod Zákon, aby vykúpil tých, ktorí boli pod Zákonom. On vzal kľatby a Zákon na Seba, aby sme my mohli byť oslobodení.

Boh dal v Starom a Novom zákone pokyny pre prirodzený a duchovný úsek. Ani jeden z nás nemohol tvrdiť, že všetkému porozumel. Vezmime dve miesta Písma, a uvidíte, že Pán dal jednu radu a neskôr ďalšiu, ktorá sa prirodzenej mysli zdá byť v protiklade s prvou. V 1. Mojžišovej 2:24 čítame: *„Preto opustí muž svojho otca a svoju mat' a bude ľnúť ku svojej žene, a budú jedno telo.“* Toto sa týka počiatku, pred pádom, hneď potom ako bola Eva vzatá z Adama. Toto je verš, na ktorý sa odvolával náš Pán v ev. Matúša 19, keď povedal: *„...čo Boh spojil, človek nech nerozlučuje!“*

Keď dával zákon, povedal Pán v 2. Mojžišovej 21:2 – 10, čo by malo byť učinené so židovským sluhom. Siedmeho roka sa mohol vrátiť a byť slobodný, ale boli dané podmienky, ktoré s tým boli spojené, ktoré dnes nemôžeme porozumieť: „*Ak mu jeho pán dá ženu, a porodí mu synov alebo dcéry, žena i jej deti budú patriť jej pánovi, a on vyjde sám.*“ Každý sa môže právom pýtať, prečo mala byť rodina takýmto spôsobom roztrhnutá. Ako môžeme uviesť do súladu tieto dve biblické miesta? Dnes nikto nemôže pochopiť rozhodnutie, ktoré tam vtedy Pán učinil. Ak sa muž rozhodol zostať s jeho ženou a rodinou, musel zostať so svojím pánom, jeho ucho bolo prebodnuté šidlom a bol označený za sluhu naveky (verš 6).

Chápeme prečo musel brat Branham povedať, že po páde bola učinená nová zmluva. Dal mnoho miest Písma, aby to dokázal. Tí, ktorí sa ohlasujú, hovoria: „*To bolo v Starom Zákone!*“ To je pravda, a vďaka buď Bohu, že to tak nie je dnes. Ale my sa celý čas stretávame s tým istým Bohom v Jeho Slove. Jehova Starého zákona je Ježiš Nového zákona. Nemal by Pán v takej dôležitej veci vlastne povedať vždy tú istú vec?

V 5. Mojžišovej 24:1 Pán dovolil mužovi dať svojej žene rozvodový list. Ale nie je žiadne miesto, kde by dovolil žene dať rozvodový list jej manželovi. Keď sa Ježiša pýtali na tieto miesta, odpovedal v ev. Matúša 5:32: „*Ale ja vám hovorím, že ktokoľvek by prepustil svoju manželku kromे príčiny smilstva, vedie ju k cudzoložstvu, a ktokoľvek by si vzal za ženu prepustenú, cudzoloží.*“ Ani v Novom Zákone Pán nemení Svoje spôsoby. On nedovoľuje žene takto učiniť so svojim manželom. Preto brat Branham zdôrazňoval, že to musí zostať spojené. Či už v ev. Matúša 5:32 alebo 19:9, 1. Korinským 7:10, na alebo iných miestach, jasne vidíme rozdiel učinový medzi mužom a ženou taktiež v Novom zákone.

Je len jedna výnimka, o ktorej Pavol píše Korintanom: ak je jedna časť neveriaca. „*Ale ak neveriaci ide ta, nech ide. v takých veciach brat alebo sestra nie je rabom, ale ku pokoju nás povolal Boh.*“ (1Kor 7:15) Vina bude na neveriacej časti, nie na bratovi alebo sestre. Možno tí dvaja neboli spojení Bohom. Pavol bol taký realista, že nepovedal: „Musíte sa postíť a modliť a veriť!“ ale napísal: „*Lebo veď čo ty vieš, ženo, či zachrániš muža? Alebo čo ty vieš, muž, či zachrániš ženu?*“ (v. 16) Porovnajte tento výrok s výrokmi tých, ktorí rozdáujú recepty ako lekárnik.

Výrok, ktorý učinil brat Branham: „*Muž môže odložiť svoju ženu a vziať si inú, ale žena nemôže odložiť svojho muža a vziať si iného*“, musí byť videný vo svetle Písma. Už v roku 1933 mu bolo ukázané, ako ženy opustia im Bohom dané miesto. Žijeme v čase emancipácie a hnutia za práva žien. Počas takmer 6 000 rokov histórie muselo byť nepredstaviteľné, že by ženy jednali tak, ako jednajú dnes. Vďaka buď Bohu za naše drahé sestry, ktoré našli správny postoj ku svojmu manželovi. Oni si vôbec nemusia robiť starosti s tým, ako stoja pred Pánom, budú šťastné a pozhnané. Budú mať nebesia na zemi.

Možnosť rozvodu nebola určite pre mužov návrhom, ale len povolením, ak sa tomu za žiadnych okolností nedalo vyhnúť. Beda mužovi, ktorý len hľadá výhovorku, aby to mohol urobiť! Beda žene, ktorá ho núti, aby to učinil! Veriaci ženy by si mali všimnúť fakt, že Boh im dal podriadené miesto. To platí aj v Novom zákone. Ak opustia miesto, ktoré im dal Boh a pokúsia sa prevziať autoritu nad mužom, tak je narušený Boží poriadok. Žena, ktorá sa vedome nepodriadi svojmu mužovi, sa nevedome podriaďuje nepriateľovi. Potom sa nachádza vo vzbure voči Slovu Božiemu.

Pán ich vážne varoval skrze toto konkrétne kázanie brata Branhama. Nemali by si sami pre seba myslieť, že sú v bezpečí, pretože ich manželia musia na nich závisieť. Pán chce medzi Jeho ľudom nastoliť Jeho poriadok podľa Jeho Slova. Manžel musí zaujať svoj postoj ako hlava ženy a Kristus musí byť uznaný manželom ako jeho Hlava. Žena, ktorá sa pripravuje o hlavu, nevie čo činí. Koľko žien, ktoré tvrdia, že veria, jednoducho ignorujú celú radu Písma a vlastne nohami šlapú Božie Slovo, kým zároveň sa považujú za veľmi duchovné! Tvrdia, že občianske právo im dalo túto slobodu.

Kázanie kázané bratom Branhamom nemalo nikdy oslobodiť manželov. Malo by byť užité, aby prinieslo všetky veci do Božieho pôvodného poriadku. Mojžiš, Pán Ježiš, brat Pavol a brat Branham dali všetci mužovi jeho miesto a poradili žene ohľadom jej miesta. V 1. Korintským 11 čítame: „*Lebo muž nie je povinný pokrývať si hlavu súc obrazom Boha a jeho slávou, ale žena je slávou mužovou. Lebo muž nie je zo ženy, ale žena z muža; lebo ani nie je muž stvorený pre ženu, ale žena pre muža.*“ (v. 6-9)

Ženy mali mať dlhé vlasy, aby ukázali svoju poddanosť ich manželom. Toto je dôvod, prečo brat Branham učinil výrok, že muž sa môže rozviesť so ženou, ak si ona strihá svoje vlasy, a môže sa znova oženiť.

Ukazuje to závažnosť vecí. „Pretože vzbura...“ alebo neposlušnosť, „...je taký hriech ako čarodejníctvo a svojvôľa ako modlárstvo a bohovia.“ (1Sam 15:23) Nejedná sa o to ženy si podrobiť, vôbec nie, ale musia nájsť a zaujať ich miesto. Ak niekto nie je ochotný prijať túto konečnú nápravu, môže sa stať, že takáto osoba bude chýbať pri poslednom navštívení Božom pri Jeho ľude.

Náš draho milovaný brat Branham bol v stopercentnej zhode s Pavlom a celým Písmom. Povedal: „Preto jej Boh nedovoľuje učiť, alebo činiť v zbore čokoľvek, ale ticho sedieť so zahalenou tvárou.“ Porovnajte to s 1. Timoteovi 2:11-12, „Žena nech sa v tichosti učí s celou poddanosťou. a žene nedovoľujem učiť ani vládnuť nad mužom, ale nech je ticho.“ Toto je základná abeceda pre všetky ženy. Boh je svätý, On vyslovil každé Slovo, a myslí to dobre. On pozná dôvody a nepotrebuje nič nikomu vysvetľovať. Ak Jeho Slovo prenikne do našej duše a ducha, bude v našom každodennom živote zjavené ovocie. Bude to zjavné v manželstve, v rodine a v zbore. Sme premožení láskou Božou, ale taktiež rozumieme, ako vážne a naliehavo On ku nám hovorí. Na konci musí byť všetko vzaté a navrátené na pôvodné miesto a poriadok. Potom konečne uvidíme výsledok prorockého posolstva, ktoré nám bolo zverené.

Rok 1985

Z Božej milosti sme vstúpili do roku 1985 vediac, že Jeho zaslúbenie, že s nami bude až do samého konca, nezlyhá. Hľadiac späť na rok 1984 vidíme, že všetky predpovede opäť biedne zlyhali. Júl bol daný ako zvláštny mesiac, a taktiež celý rok bol oznámený ako posledný. Nie pretože by som chcel, ale pretože som musel, som zverejnil v obežných listoch, že rok 1977 príde a odíde a taktiež rok 1984 príde a odíde bez toho, aby sa naplnilo niečo z toho, čo ktokoľvek predpovedal.

Som si istý, že sme vstúpili do úplne záverečnej časti pre druhým príchodom Krista. Bolo by dobré, ak by všetci praví veriaci našli ich vzťah s Bohom a ich vzťah jeden k druhému. Všetky rozdiely, ktoré povstali by mali byť odložené a Ježiš Kristus a Božie Slovo by malo mať najvyššie postavenie vo všetkých veciach. Pán má oprávnený nárok na všetkých Svojich krvou vykúpených synov a dcéry. Ako som už predtým ujasnil, sväté Božie Slovo musí byť ako semeno v našich dušiach už predtým, ako môže byť prežitie znovuzrodenie. **Vo svetle Božieho**

zjaveného Slova nie sú naše prežitia započítané, ak náš vlastný život nenesie svedectvo, že naša duša je vykúpená a naše srdce je zmenené a my máme povahu Krista a Jeho vlastnosti.

Brat Branham hovoril o troch úsekoch. Mnohí sú nesmierne pomazaní v druhom úseku, t.j. v ich duchu, ale duša nemusí byť dotknutá. To je dôvod prečo stále ešte vidíme všetky vlastnosti starého človeka. Ale teraz, keď máme pravé semeno Božieho Slova, môžeme byť a mali by sme byť skutočne znovuzrodení, nie ako učenie, o ktorom hovoríme, ale ako prežitie podľa Písma v Jakubovi 1:18 a 1. Petrovej 1:23.

V každom prebudení bola v prvom kole Pravda, ktorá bola zvestovaná, taktiež prežitá. V druhom kole to už neboli len deti, ale „vnuci“, ktorí poznávali učenie svojim rozumom, ale bez prežitia vo svojom srdci. Toto bol prípad všetkých hnutí odo dní reformácie. Teraz musíme dbať, aby sme nekráčali rovnakou cestou a neboli uspokojení so všetkými učeniami o ospravedlnení, posvätení a krste Svätým Duchom a podobne, ale radšej sa uistili, že máme prežitie, ktoré je porovnateľné so Slovom Božím, priamo svedčiac v našich vlastných životoch, že to tak je.

Milovaní bratia a sestry, z milosti Božej som rozhodnutý viac ako kedykoľvek v minulosti vykonávať výzvu tohoto veľkého poverenia. V strede všetkého zmätku je potrebné, aby kázania brata Branhama boli starostlivo čítané. Neexistuje posolstvo času konca brata tak-a-tak alebo brata tak-a-tak. Je len jedno posolstvo poslané od Boha nádobou vybranou Bohom, našim milovaným bratom Williamom Branhamom. On sám mal jedinečné a nepopierateľné potvrdenie od Všemohúceho Boha.

Na Neho kladieme svoju dôveru, ktorý je viac ako schopný navrátiť Svoj ľud späť k Jeho Slovu a zjednotiť nás pod jednou hlavou: našim Pánom Ježišom Kristom. Celým srdcom chcem poďakovať tým, ktorí podporovali toto dielo. Nech vás Boh bohate odmení, nech otvorí okná nebies a vyleje dážď požehnania na tých, ktorí kladú Pána a všetko spojené s Kráľovstvom Božím na prvé miesto, a to nielen slovami, ale taktiež v skutkoch. Spomínajte ma, prosím, vo svojich každodenných modlitbách. Pán vám žehnaj a buď s vami.

V Jeho poverení

Bro. Frank

Slobodná ľudová misia

I. Krasku 18, 91705 Trnava

internet: www.misia.sk

email: info@misia.sk

telefón

Orange: 0905 414 701

Pevná linka: 033 5342 991